

שיני חיזר על צווארה של נעמי. וכי תר על ראשה עשוי מעצמות-פרה.

קדם לרוג דגים, כלינגינה כמו חליל, ופסלים ששימשו כפולחן הפוריות. כאשר האדם גילה את המתכות הוא זנח את העצם. **עקב של עצם.** נעמי התמירה והיפה, רעייתו של אילן, היתה בתחילת דרכו האומנותית של בעלה, דוגמנית צילום ומסלול מאוד מבוקשת. בשבוע האופנה שנערך באותה תקופה כמלון הילטון, לקניינים מחו"ל, השתתפה נעמי עבור מעצבת האופנה פיני ליידי סדורף. מישוה גילה לנעמי שפיני אוהבת לעבוד עם חומרים טבעיים. נעמי לא התעצלה, לקחה קופסה עם תכשיטים מעשה ידי בעלה והראתה לפיני.

הגורות עצם האבוס של החגורה עשוי עצם ומושחלת שקל. אבל היא שווה את הכסף. כי החגורה המקורית הזאת עושה את כל

הבגד, גם אם הבגד הוא פשוט או, אמילו, אם הוא עתיק. ובדיוק כך נראית נעמי בתצוגות האופנה הפרטיות שנעמי ואילן עורכים: בגד-גוף שחור ותכשיטים לרוב, העשויים מעצמות ושיניים של כל מיני חיות.

מדי פעם עורכים אילנעמי תצוגת אופנה קטנה של דגמיהם, אותה מנחה שרה רונן, המנחה הוותיקה. נעמי לובשת בגד-גוף שחור, אוספת את שיערה הבהיר והארוך, שפס כסף מקשט אותו, מאפרת את עיניה הכחולות ועם עוד שתי נערות צעירות מרגימה בפני הקהל את התכשיטים מעשה ידי אילנעמי. "נעמי מייצגת אותנו היטב", אומר אילן, "היא כליך רוה. כולה עור ועצמות."

סבירים: מחרות-עצמות, תליון, או סיכה מצופה זהב במחיר 3,000 שקל, טבעת — 4,500 שקל, חגורת-עור עם אבזם-עצם — 8,000 שקל. **כולה עור ועצמות.** מה עושים שני הכלבים של אילנעמי, האסופיים ג'ורג' וויסי. כשהם רואים כליך הרבה עצמות מגרות מונחות לפניהם? "שום דבר", אומר אילן, "חיכנו אותם לא לגעת במוצריה-העצם שבבית, אבל אין צורך לרחם עליהם, הם מקבלים עצמות בשפע."

אבל היה קשה לגלות אותם. יחסו של אילן אל העצם הוא כמו לאבן-חן. הוא מלטש את העצם בצורה חלקה ומשבץ אותה בתוך בתי-כסף או נחושת מצופה זהב. הצבע המקורי של העצם הוא לבן שנהכי. אילן מסוגל לתת לעצם גוון שונה, כדי שתיראה עתיקה. לעיתים הוא צובע אותה בצבעי-אדמה, הנוטים לגוונים הטבעיים כמו חום ואפור. התכשיטים, שאינם שבירים, נמכרים בגלריות לאמנות במחירים

אם ובת נעמי וסיוון מתקשטות במחרוזות צבעוניות בגוונים של צבעי אדמה, העשויות מעצמות של בעלי-חיים מתים. נעמי חורזת את המחרוזות והיא גם האחראית להתאמת הצבעים.

היא אם לבן, סער בן ה-16, ולבת, סיוון בת 10. נעמי מרשה כליל מעולם-הזוהר והיום היא נהנית בביתה עם זוהרן של העצמות היבשות ובני המישפחה.

ראשית הדרך כך נראתה נעמי לפני 15 שנה. בשנת 1969, כאשר היתה דוגמנית-צילום מבוקשת. היום נעמי

מספיק עובי לשיוף, השאר מנוסר לפי הצרכים והעצם עוברת תהליך שימור. **ציונות סתחית-יקוואית.** בי 1970 החליטו אילנעמי שהם זקוקים לחופשה ארוכה ובחרו בארצות-הברית. הם לקחו את הילדים, שק מלא עצמות משוייפות ומוכנות להרכבה, והגיעו ללוס-אנג'לס עם תיק דוגמות של תכשיטים. הם הסתובבו מחנות לחנות וקיבלו הומנות. כתבו עליהם בעיתונים ובמשך ארבעה חודשי שהותם כלוס-אנג'לס אפילו הגיעו לתוכנית הטלוויזיה מרחף אל חוף של דייאנה שור. ההצלחה האירה להם פנים והם היו צריכים להחליט אם לבנות בית-מלאכה ולהישאר או לחזור ולשלוח את ההומנות הרבות מישראל. הציונות הפתחית-יקוואית ניצחה והם חזרו לארץ.

המעצבת כליך התלהבה והתפעלה עד שעיצבה בד מיוחד לסט של תכשיטים שכלל תליון לצוואר, חגורה ועקבים עשויים עצם לנעליים שהומינה כמיוחד. כך הופיעה נעמי, לפני 17 שנה, בתצוגת-הפתיחה המפרי ארת של שבוע-האופנה, כשתכשיטי העצם זוכים למחאות-כפיים נלהבות. עם לידת בתה סיוון, כשנעמי היתה בת 27, היא פרשה מהמסלול ומתחום האופנה וגם לא רצתה לחזור למיקצוע הגראפיקה שאותו למדה בשעתו. היא החליטה להצטרף לאילן ומאו הם מכנים את עצמם "אילנעמי". השניים יושבים יום יום, שעות על גבי שעות, במירפסת הסגורה המשי משת פינת-עבודה בדירתם הצנועה, ועובדים על העצמות. אילן קונה כל חודש בין 50 ל-100 קילו עצמות מקצבים שונים, בעיקר עצמות גפיים. אורך העצם, כשהיא שלמה, הוא בערך 40 סנטימטר. יותר משני שלישי העצם נזרק מפני שאין בה